ZILELE LICEULUI

PROGRAM DE ACTIVITĂŢI ORGANIZATE
CU PRILEJUL ANIVERSĂRII
A 65 DE ANI DE LA FĂURIREA P. C. R.

Liceul „NICOLAE BĂLCESCU" - Piteşti

1866 — 1986

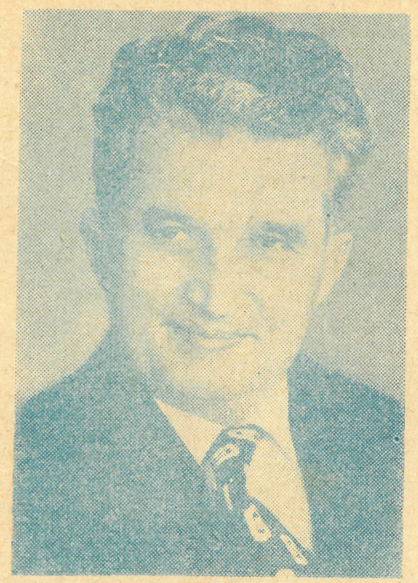

„Acum, la deschiderea noului an de învățămînt, putem afirma, cu îndreptățită mîndrie, că, între marile înfăptuiri ale poporului și partidului nostru, se numără și puternica dezvoltare a învățămîntului românesc de toate gradele. În anii socialismului am creat un sistem modern de învățămînt, care cuprinde astăzi peste 25 la sută din populația țării și asigură o temeinică pregătire întregului nostru tineret, cadrele necesare pentru toate domeniile de activitate. Putem afirma, fără teama de a greși, că dacă nu am fi realizat aceste succese importante în învățămînt, dacă nu am fi înfăptuit — aș putea spune — această revoluție în transformarea învățămîntului românesc, nu am fi putut obține nici celelalte realizări în dezvoltarea economico-socială a patriei. Tocmai pe baza învățămîntului modern, a cercetării, a științei, am putut realiza marile transformări revoluționare din România. Și viitorul dezvoltării patriei noastre, făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și trecerea la edificarea comunismului nu se pot baza decît pe un învățămînt modern, pe o înaltă știință și cunoaștere în toate domeniile de activitate".

NICOLAE CEAUȘESCU

(Cuvîntare la marea adunare populară din municipiul Timișoara cu prilejul vizitei de lucru în județul Timiș și al deschiderii noului an de învățămînt, 1984—1985, Editura Politică, București, 1984)

O glorioasă aniversare:

65 de ani de la crearea Partidului Comunist Român

Aniversarea a șase decenii și jumătate de la făurirea Partidului Comunist Român este evenimentul care polarizează întreaga viață social-economică și politică a țării, întîmpinat, pretutindeni, prin noi și noi realizări, printr-o și mai puternică angajare, cu tot elanul și forțele asupra lucrului făcut la timp și bine, printr-o corelare a tuturor energiilor care exprimă fidel modul în care înțelege poporul român, entuziast, priceput și harnic — să-și trăiască marile sale sărbători.

Făurit în primul an al celui de al treilea deceniu, în vîltoarea marilor evenimente ce evidențiau pregnant ascensiunea clasei muncitoare, Partidul Comunist Român a condus cu înțelepciune, fermitate, consecvență, dăruire, în anii care au urmat, în momente cruciale, lupta acestui mare detașament pentru dreptate și libertate, pentru progres și civilizație a întregului popor.

Asumîndu-și conducerea țării, a destinelor poporului al cărui exponent este, Partidul Comunist Român, devenit la scurt timp după actul de la 23 August forța politică conducătoare a societății românești, a angajat decisiv destinul istoric al patriei pe calea socialismului, asigurînd toate condițiile organizatorice, politice, economice pentru edificarea noii orînduiri.

Momentul de referință în istoria sa, momentul care a deschis căi libere dezvoltării tuturor domeniilor vieții social-economice din țara noastră, descătușînd-o de toate chingile ce-o mai țineau, a venit în deceniul al șaptelea cînd Congresul a IX-lea al Partidului, prin personalitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general, a deschis largi perspective, cîmp fertil activității harnicului nostru popor, a declanșat noi energii creatoare.

Acest moment care a marcat inaugurarea unei epoci în istoria partidului nostru — Epoca Ceaușescu — poartă amprenta conducerii nemijlocite a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Sub directa îndrumare a secretarului general, care prin clarviziunea, dinamismul și activitatea laborioasă ce-l caracterizează a direcționat întreaga dezvoltare a țării, România a cunoscut profunde transformări novatoare, creîndu-se cadrul favorabil edificării societății socialiste multilateral dezvoltate. În tot acest proces, așa cum arată tovarășul Nicolae Ceaușescu, „Partidul Comunist Român își afirmă hotărîrea de a asigura, în noile condiții istorice, dezvoltarea continuă, pe o nouă treaptă, a civilizației și vieții întregului nostru popor, de a-și făuri un viitor liber și demn, viitorul comunist".

Astfel, s-a plămădit, în cei peste douăzeci de ani de muncă avîntată, entuziastă, desfășurată după istoricul Congres al IX-lea, o patrie așa cum au visat-o în decursul istoriei înaintașii : prosperă, înfloritoare, pe noi culmi de civilizație între țările lumii sub înțeleapta cîrmuire a eroului național contemporan — tovarășul Nicolae Ceaușescu. O patrie în care, alături de toți ceilalți oameni ai muncii, și noi, elevii și dascălii Liceului de Matematică și Fizică „Nicolae Bălcescu", ajuns la respectabila vîrstă de o sută douăzeci de ani, ne înscriem cu tot elanul în măreața operă de edificare a societății noi, socialiste.

Profesor Lucian ILIESCU,
director adjunct

Omagiu

OMAGIU!

OMAGIU PATRIEI angajate plenar pe un drum luminos, sub conducerea PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN!

OMAGIU PARTIDULUI LA A 65-A ANIVERSARE! OMAGIU drumului glorios pe care l-a străbătut!

OMAGIU EPOCII CEAUȘESCU, cea mai luminoasă din istoria noastră!

OMAGIU CONDUCĂTORULUI IUBIT!

OMAGIU Muncii, Științei, Cercetării, Școlii, Culturii!

OMAGIU PĂCII!

OMAGIU adus celor dragi, de elevii și profesorii Liceului „Nicolae Bălcescu" din Pitești — la 120 de ani de existență — prin creații literare și științifice.

OMAGIU!

Profesor,
C. Fulgeanu

Partidului

Eu merg pe drumul tău plin de lumină,
Sub soarele dreptății de ne-nvins,
Pe-un drum ce duce-n zarea ta senină
Ca o flăcliе-a vieții m-am aprins.
Prezența ta e-n cîntul nostru drag
Ce prinde-n dansul demnității țara.
Tu ești o mînă de vestit zugrav,
Care pictează-n pînze rare vara.
Partid al vieții noastre-mi arzi în sînge,
Ești flacăra chemării dragi a țării,
Vibrînd, ca arbori ce nu știu a plînge,
Din munți și pînă-n ochii largi ai mării.

SORIN NADOLEANU,
absolvent în 1985

PROGRAMUL

activităților organizate cu prilejul aniversării a 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român.

29 IV 1986

— „Sub flamuri de partid biruitoare" — concurs gen „Cine știe cîștigă".

6 V 1986

— „Pagini de luptă, pagini de glorie" — Simpozion organizat cu personalul didactic din liceu.

7 V 1986

— Dezbatere : „Din gîndirea creatoare a tovarășului secretar general Nicolae Ceaușescu".

5—10 V 1986

— Sesiune de comunicări și referate ale elevilor — organizată pe discipline de învățămînt în ziua metodică.

23 V 1986

— Sesiune de comunicări științifice :
orele 12—14

1. Aspecte din istoricul liceului
   — prof. Dumitrescu Ovidiu
2. Tradiții revoluționare din activitatea profesorilor și elevilor liceului
   — prof. Bădescu Manu Marin
3. Poezie și adevăr
   — prof. Spinei Nicolae
4. Societăți cultural-științifice și revoluționare în Moldova și Țara Românească în perioada 1921—1984.
   — prof. Smaranda Alexandru
5. Nicolae Bălcescu — ecou între contemporani și în posteritate.
   — prof. Dumitru Marin
6. Recital de poezii și folclorul argeșean
   — prof. Dimitrie Nanu
7. Rolul liceului în dezvoltarea culturii pe plaiuri argeșene.
   — Silvestru Voinescu, directorul Bibliotecii Județene
8. La 120 de ani : Spicuiri din memoria documentelor.
   — Mircea Gîlcă — cercetător la Arhivele Statului
9. Metodica predării lecțiilor despre anume corpuri geometrice.
   — prof. Vlădoreanu Cornel
10. Muzeul memorial al liceului —
    — prof. Fulgeanu Constantin
11. Istoria tehnicii
    — prof. univ. N. Leonăchescu — Institutul de Construcții București
12. Proiecții de diapozitive pe teme argeșene.
    — prof. Zaharescu Ion
13. Noutăți de ultimă oră în biologie.
    — prof. Nicolae Maria
14. Amintiri, amintiri din viața de elev și profesor al liceului.
    — prof. Minasian Eduard

24 V 1986

— Întîlnire cu „promoția centenarului" liceului (1966).

— Festivitatea transmiterii ștafetei generațiilor și premierea olimpicilor.

— Manifestări sportive.

25 V 1986

— Ora 9. — Vizitarea liceului și a muzeului școlii

— Ora 10. — Adunarea festivă și spectacolul dedicat celei de a 65-a aniversări a partidului organizate la Teatrul „Al. Davilla"

Orașul

Să lăsăm orașul
Să se statornicească în noi
Cu masca lui de oameni plictisiți !
Să lăsăm să plouă peste școală
Cu droaia ei de turle — albastre

Cariatide gri —
Răpusă — arhitectură tînjind la un muzeu —
Să îți arăt dimineața
Orașul cu mape alergînd spre liceu

Vino,
Pe străzile stinse
Să pornim împreună — amîndoi,
Să lăsăm să ne plouă pe gînduri și apoi
Să iasă tiptil orașul din noi.

FEVRONIA NOVAC,
clasa a XI-a B

M-am logodit cu tine, țară

M-am logodit cu tine, scumpă țară,
Cinstindu-te ca pe o dulce primadonă,
Cîntîndu-te în serile de vară
Pe malul mării, sub o lună clară.
M-am logodit cu florile-ți de mai
Pictate de zeița frumuseții
Și-aș vrea să-ți cînt o doină dintr-un nai
Pe-o stîncă rece-n raza dimineții.

M-am logodit cu rîul tău de-argint,
Cu sălciile fremătînd în seară,
M-am logodit cu tine, drag pămînt,
M-am logodit cu tine, scumpă țară.

CLAUDIA IACOB,
clasa a IX-a I

Ești țara mea

Ești soare, lună, cer cu stele,
Ești mare, rîu, sau lac cu pești,
Ești lan de grîu cu spice grele,
Ești cîmp cu flori, pădure ești,
Cu brazi înalți, cu munți cărunți,
Cu albe și semețe frunți,
Cu pîlcuri de mioare și cu ciobănași,
Ce fac din lapte unt și brînză dulce, caș.
Comori ascunse în al tău pămînt
Minerii le scot la lumină,
Și vezi furnalele înalte fumegînd,
Cînd prelucrează minereul de la mină.
Și bogăția toată eu ți-o cînt :
Ești țara mea și inima de tine-i plină,
Ești țara mea, frumoasă și senină,
Ce a scăpat de-atîtea greutăți,
Și a rămas cu fața și cu mîinile curate
O floare gingașă de nufăr albă,
Iubită și cinstită de noi toți.
Ești țara mea cu ochi inteligenți
De ingineri, de doctori și savanți
Ești țara harnică și iute
Cu muncitori, țărani și brațe multe
Ce-o sprijină pe temelii solid,
Ești cinstea și onoarea, ești Partid !

LUIZA BĂLAN
clasa a XII-a J

Pămîntul acesta

Pămîntul acesta suferă și plînge,
Pămîntul acesta inima își frînge,
Pămîntul acesta nu mai vrea războaie,
Pămîntul acesta nu vrea nori de ploaie, de cenușă,

Nori de scrum și praf de pușcă.
Nu vrea Hiroșima, nu vrea Nagasachi,
Nu vrea să mai vadă numai ochi în lacrimi,
Vrea zîmbete pe fața tuturor
Și el întreg să fie o țară-a florilor.

MIHAELA — CORINA FULGEANU

De-ar fi...

...De-ar fi să ningă-n tril de cîntătoare,
De-ar fi să ningă cu flori de bujor,
De-ar fi să cearnă norii flori de măr,
M-aș transforma în zîmbet și culoare.

Iar de-ar cînta o dulce violină
Sub rodul greu al spicului bogat,
Cu vocea sa melodică, senină,
Cu graiul său puternic și curat,
Ți-aș da, iubită țară, numai ție,
Sufletul meu clădit din poezie...

CLAUDIA IACOB,
clasa a IX-a I

Țară de comuniști

Spre cerul comunist zburăm tot înainte
Și năzuim mereu spre bolta-albastră ;
Cu inimile-nflăcărate de dragoste fierbinte
Pentru iubita maică, țara noastră.

Scoli mîndre, sonde, fabrici și uzine
Împăduresc o zare nesfîrșită,
Iar grînele bogate pe coline
Își flutură cosița despletită.

...Aici am semănat o viață nouă,
Pe-acest pămînt hrănit cu foc și sînge,
Să-nvețe să vă fie scut și vouă
Și niciodată să nu știți a plînge...

CLAUDIA IACOB,
clasa a IX-a I

Purtați spre biruință

Pornim pe-un drum de luptă și mărire,
Înflăcărați de-al partidului cuvînt ;
Să fim noi, ostașii cei de mîine
Ce viața o preschimbă-n pace în românesc pămînt !

Avînd în frunte pe omul cel de seamă,
Al gîndurilor noastre stegar și legămînt,
Istoria o scriem cu spic de grîu și slavă
Purtați spre biruință de crezul lui cel sfînt.

Ne este El,
Exemplu de urmat,
Tovarăș de prefaceri și drept conducător.
Sub steagul lui strălucitor, năvalnic,
Ne construim un nume, un falnic viitor.

MARIUS PARASCHIVESCU,
clasa a XII-a J

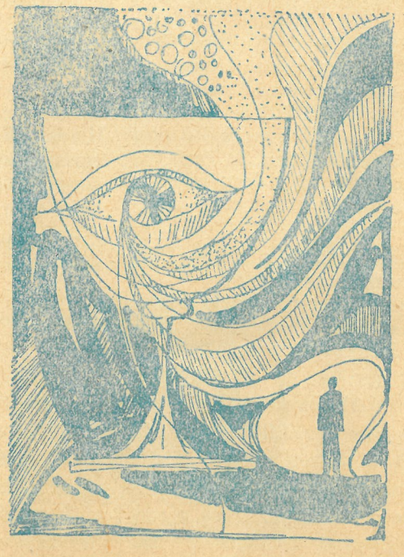

Din istoricul Liceului „Nicolae Bălcescu" – Pitești

Întorși pe firul timpului „Acolo unde-n Argeș se varsă Riul Doamnei", în față ne apare un oraș cu „case mici — Pitești-' vechea așezare românească despre care istoria, arta și știința aduc spre lumina viitorimii emoționante mărturii.

Adevărată vatră a culturii argeșene, orașul Pitești, va avea, pe lîngă școlile elementare în majoritate particulare, și o primă clasă gimnazială care va fi înființată ca urmare a propunerii din 23 mai 1866 a Consiliului Primăriei Pitești și a aprobării Ministerului Instrucțiunii Publice.

Această clasă ce număra doar 12 elevi și care a avut profesor pentru toate obiectele pe Nicolae Micescu, absolvent al Facultății de Științe din București, va constitui nucleul puternicii instituții școlare cunoscute astăzi ca Liceul de Matematică și Fizică „Nicolae Bălcescu".

Școala gimnazială de odinioară va căpăta amploare, îndrumată de oameni inimoși ca directorul și profesorul Alexandru Nanu, și la 14 iulie 1894, prin Ordinul nr. 4878, va fi transformată în liceu.

Pînă la 26 ianuarie 1898, tînăra instituție se va numi „Liceul Clasic din Pitești", iar de atunci, prin Decret Regal nr. 279 se va numi Liceul „I. C. Brătianu". O dată cu Reforma Învățămîntului din 1948, numele școlii noastre va fi de „Școala Medie de Cultură Generală", nume purtat 18 ani, ca apoi, prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 903 în septembrie 1965 să primească din nou denumirea de liceu, în care ultimele 2 clase sînt despărțite pe secții : clase reale și clase umaniste.

În anul 1957 s-a propus Ministerului Învățămîntului ca școala să poarte numele marelui democrat revoluționar „Nicolae Bălcescu", propunere care s-a și aprobat cu Ordinul nr. 2053/din 21 octombrie 1957, nume pe care liceul îl poartă cu firească mîndrie și astăzi.

În această perioadă Liceul cunoaște o dezvoltare fără precedent, plecînd de la 8—9 clase în cursul superior în anul 1944 și ajungînd la cca. 1240 de elevi în anul școlar 1963—1964 ca urmare a gratuității învățămîntului și a accesului larg la instruire a fiilor muncitorilor și țăranilor.

Concomitent cu acest avînt al liceului, prin creșterea numărului de clase și al elevilor, a crescut substanțial și numărul de cadre didactice de la 42 în anul școlar 1948/1949, la 69 în anul școlar 1963/1964.

Din toamna anului 1951 a luat ființă o secție serală, apoi a apărut în anul școlar 1957/1958 și secția fără frecvență, iar în anul școlar 1957/1958 se înființează și Școala Sportivă de Elevi ca secție a liceului nostru.

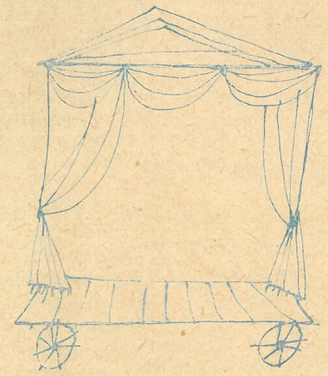

Încă din secolul trecut s-a manifestat puternica dorință de îmbogățire a orizontului cultural al elevilor care au primit încuviințarea de a avea o Societate cu preocupări preponderent literare. Societatea „Junimea", care a fost înființată în 1897. La această societate participau elevii claselor terminale, iar cei din cursul inferior au creat și ei o societate cu aceleași preocupări, la 1 martie 1902, Societatea „Doina". Societatea „Junimea" își va realiza începînd cu anul 1908 și o revistă lunară numită „Junimea" care publica încercări literare, studii de literatură, traduceri, creații folclorice etc.

În perioada actuală activitatea acestor societății este continuată de o serie de cercuri științifice și de Cercul de literatură „Ion Barbu". Revista „Junimea" a continuat să apară pînă nu demult.

În conformitate cu cerințele specializării în diferite domenii și pentru a răspunde mai bine necesarului de cadre calificate din toate domeniile vieții economico-sociale, din toamna anului 1977 liceele se profilează, iar Liceul „Nicolae Bălcescu" devine liceu de matematică și fizică, purtînd același nume, și primește sarcina să pregătească forța de muncă în meserii din domeniul mecanic.

Printr-o organizare foarte bună și printr-o muncă intensă a întregului colectiv de cadre didactice ,liceul a trecut sub noua titulatură la desfășurarea unei activități serioase de pregătire și instruire a tinerei generații, reușind să-și capete un nume de prestigiu. Baza didactico-materială a școlii s-a îmbogățit permanent, au fost amenajate ateliere pentru instruirea practică a elevilor în număr de 10, au fost modernizate laboratoarele de fizică, chimie și biologie, au fost amenajate cabinete de specialitate la matematică, limba și literatura română, cunoștințe social-politice, geografie, istorie, desen tehnic, cultură tehnică.

Liceul dispune astăzi de 33 de săli de clasă, un internat dat în folosință în anul 1978, cu 180 locuri, cantină, sală de mese, magazii, spălătorie, bază sportivă în aer liber, sală de sport, care pot satisface în cele mai bune condiții activitatea celor 1625 de elevi de la cursurile de zi cuprinși în 45 de clase și a celor 245 de elevi de la cursul seral, cuprinși în 7 clase.

Corpul profesoral al liceului nostru a ajuns în acest an școlar la cifra de 67 de cadre didactice și 17 maiștri. Succesele de prestigiu obținute de colectivul nostru de elevi și cadre didactice s-au materializat an de an în reușite la examenele de treaptă, bacalaureat și admitere în învățămîntul superior, unde procentele nu scad, mai ales la profilul matematică-fizică, niciodată sub 80%. La concursurile pe discipline de învățămînt (olimpiadele școlare), premiile și mențiunile, precum și premiile speciale, atît la fazele județene cît și la fazele naționale, sînt impresionante și ne arată elocvent exigentul sprit în care se desfășoară procesul instructiv-educativ în liceul nostru. Acest spirit exigent s-a manifestat de-alungul existenței sale de 120 de ani și s-a materializat în rezultatele obținue de generații întregi de elevi ai acestui respectat lăcaș de cultură din județul Argeș și din țară.

Astfel între anii 1870—1881, termină gimnaziul Constantin Cristescu, generalul de mai tîrziu care a obținut merite deosebite pe frontul de la Mărășești. În 1891, Costin Petrescu, cunoscutul pictor de mai tîrziu. Ion Minulescu, viitorul poet, elev în clasa a VI-a, își pune semnătura pe cererea de înființare a Societății „Junimea" din liceul nostru.

Savantul geograf și poetul de mai tîrziu George Vîlsan învață în școala noastră între anii 1897—1899.

Rudolf Schwaitzer-Cumpăna, maistru emerit al artei, studiază tot aici între anii 1900-1901. În acești ani a fost elev al liceului matematicianul și apreciatul poet Dan Barbilian (Ion Barbu). În anul 1913 elevul Mihai Ghelmegeanu, profesorul universitar de mai tîrziu, aduce primele premii școlii la Concursul anual organizat de Societatea „Tinerimea Română".

Din promoțiile imediat următoare primului război mondial, mulți au devenit profesori universitari ca : Dan Simionescu (filologie — Iași), Mihail Stamatiu (Institutul Politehnic București), dr. Nicolae Dutescu și dr. Aurel Păunescu-Podeanu (Institutul de Medicină Timișoara), Tudor Teodorescu-Braniște, ziarist și prozator, Vladimir Streinu (N. Iordache), scriitor și critic literar. Din promoția anului 1926 a făcut parte și Nicolae Brînzeu — compozitor și dirijor al Filarmonicii din Arad, Dan Teodorescu, (absolvent în 1947, devine laureat al Premiului de Stat pentru lucrările în domeniul electronicii, iar Gheorghe Marinescu este specialist de reputație mondială în inframicrobiologie, laureat al Academiei Franceze ,avînd numeroase lucrări științifice traduse în alte limbi, participînd la numeroase reuniuni și congrese științifice.

Activitatea Liceului „Nicolae Bălcescu" din Pitești, la cei 120 de ani de existență, este una dintre cele mai reprezentative la nivel național și noi ne gîndim cu multă admirație la toți aceia care au muncit aici, la cei care muncesc acum pentru a duce mai departe realizările obținute de înaintași, pentru a îndeplini cu cinste mărețele sarcini ale învățămîntului românesc, grandios prefigurate de conducerea partidului nostru, personal de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele țării noastre.

Înălțat în mijlocul orașului nostru, înfruntînd timpul și dăruind țării și lumii minunate scîntei din geniul românesc, liceul nostru rămîne ca un izvor nesecat de tinerețe și înțelepciune.

Prof. NICOLAE COJOCARU,
director al Liceului de Matematică și Fizică „Nicolae Bălcescu" Pitești

Cel mai frumos soare

În țara mea răsare,
Pe orizonturi largi
Ce se deschid,
Cel mai frumos și
Luminos, din lume,
Soare,

Ce luminează calea
Dragului Partid
Și la căldura lui
Se coace spicul greu
Al avansatelor și noilor
Idei.

El luminează mintea
Celor ce creează,
Pentru un trai mai bun,
Pe-acest pămînt,
Cu datină de la
Străbuni.

Ei au lăsat dorința-n
Fiecare om, să lupte,
Dîrz, în drumul
Către biruință,
Și să își merite cu prisosință
Numele de Cetățean
Român.

În țara mea răsare
Cel mai frumos și luminos
Din lume, soare,
Ce încălzește hrana care,
Din pămîntul roditor
Răsare,

Și forță dă la fiecare
Să-și poată apăra acest pămînt
Să poată fi de-a pururea în
România :
Poporul, Ceaușescu, unicul
Stăpîn !

LUIZA BĂLAN,
clasa a XII-a J

Partid, lumina țării

Să fim cu toți alături de cel ce ne învață,
De cel ce ne îndrumă și cel ce dă povață !
Un scut să fim, tovarăși, un scut de biruință
De cel ce sus veghează cu sete și credință !

Trăind în evul nou al epocii de aur,
Exemplu-i Ceaușescu — adînc și viu tezaur
De conștiință demnă și vis efervescent,
Stindard de libertate — e omul cel mai drept.

Alături are-n toate tovarășa-i de viață,
Cetate de știință, savant între savanți,
Cu suflet cald de mamă, cu zîmbetul pe față,
Româncă-ntre românce, eternă în Carpați.

Sînt inimă ce-n viață pulsează cu ardoare,
Sînt creier ce conduc destine de partid.
Ei sînt mîndria noastră, și gînduri noi de soare,
Ca florile de vară, petalele-și deschid.

LIVIU BĂCANU,
clasa a XII-a K

O clipă de pace

O clipă de pace, nu pot cere mai mult
Pămîntului care cuprinde durerea
Și clipă de clipă așterne tăcerea
Pe chipuri sluțite... și totuși de sfînt.

O clipă de pace e tot ce-au cerut
Toți oamenii aceia murind, pentru visul
Abrupt și amarnic ce cuprinde abisul
Durerii de dincolo-a ceea ce-au vrut.

O clipă de pace, dar ce-nseamnă o clipă
Cînd omu-și creează sfîrșitul și rîde,
Cînd zîmbetul dă glas gurii și inimii hîde
Și frînge în zbor o prea crudă aripă ?

O clipă de pace, da, o clipă de pace...
Opriți neomeneasca durere absurdă !
Și faceți să audă urechea cea surdă
Titanicul urlet care-n noi acum zace !

O clipă de pace... O, Doamne, să-mi fie
visarea prea mare ?
Să nu-i pot întinde copilului floarea ?
Să nu-i sprijin mîna ce mîngîie zarea ?
Și totuși ... Îmi pare prea mult ... depărtare...

O clipă de pace, o clipă de pace
Și iarăși, și iarăși o clipă de pace...
Și glasul din mine nu poate a tace
Și cere vibrînd : O clipă de pace !

CRISTINA CIUBUC,
clasa a XII-a J

Testament

Cînd sufletul meu amintire o să fie
Iar trupul meu temelie pentru mîine,
Copile, iubește pămîntul și neamul,
patria, riul și ramul !

Tinere, mergi cu munca de mînă
Și transformă bezna în minunată lumină !
Și toți ca unul să vă ridicați
Cu pieptul — scut patria să apărați !

În trudnicul lucru de a face o lume,
Unelte să-ți fie brațul, mintea și vorbele bune !
În viață să calci pămîntul vînjos,
Punînd temelii, de lucru frumos !

Omenia și dragostea de toți pe pămînt
Călăuză să-ți fie călătorind — trăind !
Aruncă trufia și vrajba în vînt,
Că aduc tristețe între oameni urzind !

Iubind să creezi
Lumi de vis, ce le visezi,
Și creînd să iubești
Pe cei pentru care muncești !

Ție îți las vai și cer și livezi ;
Și loc de popas
Să nu încerci să faci !
Că tot ce îți las
Trebuie să îmbraci,
În straie prospere,
De bogăție și putere !

Căci clipa mea a trecut,
În anii în care prezentul s-a născut.
Și a venit rîndul clipei tale
Viitor să clădești cu palmele tale.

PETRE REMUS CÎRSTEA,
clasa a X-a J

Eu

Sînt floarea ce crește-n miez de vară,
Sînt spicul ce-și flutură pletele-n vînt,
Sînt dragostea țării cea fără hotară,
Sînt chipul etern al acestui pămînt.

Am graiul de cînt și pasul de zbor,
Am sufletul plin de miresme de vară,
Am ochii senini, fără urmă de nor,
Iar în adîncul lor această țară.

Visez către-un țel, numai unul anume,
Visez către-o stea ce aproape o simt,
Spre zile mai calde, spre zile mai bune...
Visez infinitul acestui pămînt.

CLAUDIA IACOB,
clasa a IX-a I

De ce plîng florile

De ce plîng florile, măicuță
Cînd eu le strîng la piept cu dor ?
De ce-ți curg lacrimi, mamă
scumpă,
Și mă privești cu un fior ?

Ochii mei blînzi, senini ca marea,
Sînt triști, căci iar te văd plîngînd
Deși nu pricep întristarea,
Privesc la tine tot gîndind.

Deodat'prin foșnetul de frunze
Din zare-mi trece un fior,
Aud oamenii cerînd-pace
Și porumbei trecînd în zbor.

Și-acum știu, măicuță scumpă,
Plîngînd, — de ce mă stringi cu
dor.
Acuma știu, deși-s micuță,
Zărești în ochii mei un nor.

Voi, cei din lumea asta mare,
N-o întristați pe mama mea !
E singura ființă sub soare,
Pe care n-am s-o pot uita,

Lăsați florile să-nflorească,
Lăsați mugurii să-nfrunzească,
Lăsați copiii să se joace,
În lume vrem să fie pace !

IOANA PLOPEANU,
absolventă secția serală

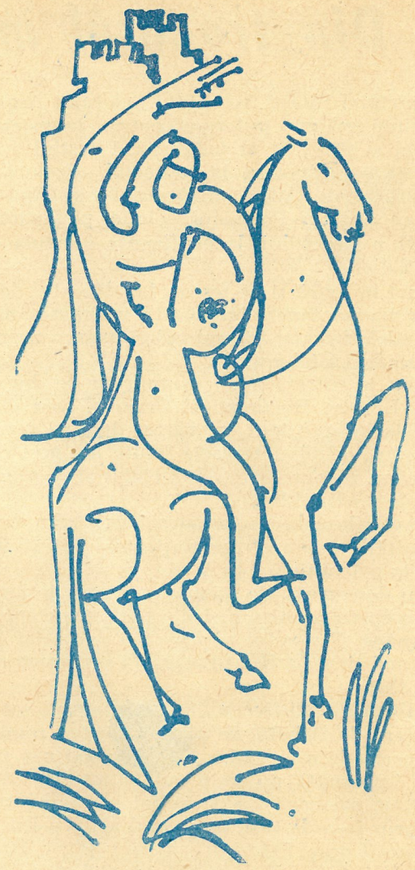

Sînt fericită

Sînt fericită că soarele răsare,
Sînt fericită de tot ce văd în zare,
Sînt fericită de tot ce-a construit
Poporul, sub acest Partid !

Sînt fericită de orice colț
Din țara-n care m-am născut,
Și care-n luptă a avut ferice sorți,
Să fie cîrmuită de acest Partid !

Sînt fericită de libertatea-n care
Trăiesc și rid sub caldul soare,
Că văd cu ochii, ce străbunii și-au dorit,
Acum cînd ne conduce-acest Partid !

Sînt fericită pentru copiii care vin
Și pentru toți ai țării cetățeni,
Bărbați, femei și tineri și bătrîni,
Pentru Partidul nostru Comunist Român !

LUIZA BĂLAN
clasa a XII-a J

Din trecutul municipiului Pitești

Municipiul Pitești, reședința județului Argeș, reprezintă cel mai puternic centru industrial, cultural și științific al județului. Pitești a apărut și s-a dezvoltat la contactul dealurilor piemontane ale Cotmenei, Argeșului și Cîndeștlior, ce aparțin Podișului Getic, pe partea dreaptă a Argeșului, la confluența acestuia cu Rîul Doamnei.

Situat în luncă și pe terase, la adăpostul dealurîlor piemontane, orașul are un climat modern, zilele însorite însumînd la Pitești o treime din numărul total anual.

Situat la întretăierea drumurilor ce duc la Sibiu, Brașov, București și Craiova, s-a dezvoltat la început lent, pe partea dreaptă a văii Argeșului, ocupînd terasele înalte ale acesteia, ca apoi să coboare spre albia rîului și să se extindă de-a lungul lui.

Cercetările arheologice atestă existența unor comunități omenești pe teritoriul Piteștiului încă din paleolitic.

S-au descoperit, de asemenea, urme de locuire din epoca bronzului și din perioada stăpînirii romane. Teritoriul pe care s-a dezvoltat județul mai tîrziu a făcut parte din provincia română Dacia.

Pe lîngă Pitești trecea „Trans[illegible]tanus", iar în apropiere, la Albota, se af[illegible]astru roman.

În perioada migrațiilor [illegible]mână n-a putut fi întreruptă pe teritoriul Piteștiului. Aici a fost un sat care s-a dezvoltat continuu, trecînd prin faza de tîrg, în secolul al XIV-lea fiind socotit oraș. Pelerinii germani, Peter Sparnau și Ulrich von Tennstaädt, trecînd prin Țara Românească în anul 1385, consemnau Piteștiul sub numele de „tîrgul nou". Într-un document intern, Piteștiul este atestat pentru prima dată în vremea domniei lui Mircea cel Mare care, la 20 mai 1388, dăruiește mănăstirii Cozia „o moară în hotarul Pitești[illegible]

A doua atestare do[illegible]ază din 19 iunie 1421, cînd aceeași [illegible]are „două mori la Pitești".

Primul act cunoscut ca emis în Pitești datează din 16 august 1481 și este o poruncă a lui Basarab cel Tînăr (Țepeluș).

Dezvoltarea orașului în secolul al XVI-lea face ca el să fie consemnat cartografic pentru prima dată pe harta Transilvaniei, a lui Sambucus, apărută în 1566 la Viena, sub numele de „Pitești coenobium" (mănăstirea Pitești). Sub numele de „Pitești" apare pe harta lui Laziusdin, 1570, și tot sub acest nume pe harta lui Mathias Cintius din 1593.

Ca și celelalte orașe ale Țării Românești, Piteștiul a avut în evul mediu un organ propriu de conducere, un sfat format din 12 pîrgari în frunte cu un județ. Acest sfat exista încă de la apariția orașului, documentar constatîndu-se la 27 august 1582.

Aleși de către obștea orășenilor, dintre locuitorii de vază (se pare pe termen de un an), județul și pîrgarii aveau atribuții complexe. Ei reprezentau orașul față de domn sau față de trimișii acestuia, pentru cercetări în legătură cu proprietatea obștească, prin ei făcîndu-se hotărniciile și măsurătorile locurilor de casă, ei punînd pietre de hotar.

Favorizați de poziția geografică a orașului, meșteșugarii și negustorii vor importa, exporta sau tranzita mărfuri spre Brașov, Sibiu sau spre Peninsula Balcanică. În 1529—1530, Piteștiul ocupă locul al doilea din 43 de localități din țara românească ce participă la comertul cu Brașovul. Dezvoltarea orașului în secolele XV—XVI va contribui la creșterea rolului său politic, Piteștiul devenind reședință domnească temporară.

După Basarab cel Tînăr, vor mai emite documente, din Pitești, domnitorii Mihnea cel Rău și Vlad cel Tînăr. Domnitorul care a poposit cel mai mult timp în Pitești este Neagoe Basarab (1512—1521), care emite din această reședință domnească un număr foarte mare de acte. Hrisovul dat de Neagoe Basarab la 22 noiembrie 1517, și scris de „Moisi, scriitor... în noile curți din orașul Pitești", ne dă dovada că aici existase și o altă curte domnească mai veche. La 18 ianuarie 1518 este scris în „minunatul foișor al Piteștiului" un hrisov care ne face să gîndim la elementele de urbanistică medievală, iar un alt hrisov, din 6 mai 1519, este scris în „minunatul scaun în Pitești". O mare dezvoltare a cunoscut în evul mediu, în zona Piteștiului, cultura viței de vie. Vinurile produse în zona Piteștiului erau apreciate atît în țară, cît și în afara ei. Sirianul Paul de Alep, care vizitează Țara Românească în vremea lui Matei Basarab, are cuvinte de laudă pentru „vinul bun și dulce" de la Pitești.

În secolele XVII—XVIII, viața economică a Piteștiului este în continuă dezvoltare. În secolul al XVIII-lea în Pitești funcționează două școli. În timpul revoluției de la 1848 din Țara Românească, pitești enii și țăranii din împrejurimi, conduși de comisarii de propagandă, au ars Regulamentul organic. În afară de revoluționarii Golești, un rol important în pregătirea și conducerea revoluției l-au avut Scarlat, Ștefan și Demostene Turnavitu, Toma Furduiescu, Andrei Pretorian din Pitești.

În timpul războiului de independență de la 1877—1878, Batalionul I Dorobanți — Argeș, cu reședința în Pitești, s-a acoperit de glorie în luptele din Bulgaria.

În secolul al XIX-lea, dezvoltarea generală a orașului se face lent, cu cîteva momente mai deosebite și anume : în 1860 se înființează o fabrică de săpun, iar în 1888 o fabrică de textile. În al șaptelea deceniu, Piteștiul este legat de capitală prin calea ferată București — Pitești — Slatina — Craiova — Vîrciorova, gara construindu-se în 1872 ; în 1852 ia ființă prima trupă permanentă de teatru, condusă de C. Halepliu, iar în 1866 se deschide primul liceu.

În anul 1880 se creează primul cerc socialist, sub îndrumarea medicului Nicolae Codreanu, care a contribuit la răspîndirea ideilor socialiste în Pitești și în județul Argeș, iar la 1 ianuarie 1897 se înființează clubul social-democrat al muncitorilor din Pitești.

Printre oamenii de seamă pe care Pitestiul i-a dat țării amintim pe : Ion C. Brătianu (1821-1891), revoluționar la 1848, prim-ministru între anii 1876—1888, George Ionescu-Gion (1857—1904), istoric și ziarist, membru corespondent al Academiei Române, Alexandru Kiriței escu (1883-1961), dramaturg.

Piteștiul contemporan cunoaște cea mai puternică dezvoltare economică și urbană dintre toate orașele subcarpatice și ale Podișului Getic, vechiul centru comercial, meșteșugăresc și agricol devenind unul dintre cele mai puternice nuclee industriale ale țării.

Astăzi orașul Pitești este un impunător centru industrial, cultural, științific, înălțîndu-se măreț printre celelalte orașe ale patriei noastre socialiste.

DUȚU M. MAGDALENA-LUIZA,
clasa a X-a L

Profesorii noștri

de DIMITRIE AL. NANU

Motto :

Văd plantele uscate în herbare,
Ilene-n sarcofage insectare,
Roci minunate strînse în pietrare,
Caiete cu probleme-n poezioare...

Ce dragi-mi sînt acuma profesorii
Pe cari cînd îi vedeam, mă luau fiorii !
Ne-au spus ce viața tainică ascunde,
Apoi plecară nu se știe unde.

Noi socoteam cu minte neisteață
Că ne vor dădăci întreaga viață :
Dar ei acuma pe cine mai cresc ?
Că doar în amintiri ne mai trăiesc.

Unul spunea că poți să scrii în fire,
Doar dacă ai pe vorbe stăpînire ;
Așa citise și el într-o carte —
Și sfatul ăsta ne-ar fi dus departe.

Altul știa să cînte astfel, frate,
Că ver[illegible]sînt neuitate.
Altul zic[illegible]e o fericire
Să tot contempli codrul cu uimire.

Un altul desena așa ușor !
Splendide forme surprindea din zbor.
Unul vorbea de fapte din trecut...
Altul, de țări prin care a trecut.
Gîndiri ca astea am proferat mereu,
Dar ei mi-au luminat trecutul meu.

Liceu[illegible]
eternă primăvară

Se sprijină pe fruntea lui măreață
Un cer fierbinte, argeșean,
Iar visurile noastre-l înconjoară
Și îl ridică-n slavă an de an.

Sînt visuri tinere înlănțuite
În ritmul muncii și învățăturii.
Aici, înconjurați de brațe ferme
Vom da noi aripi roadelor gîndirii.

Acum, cînd țara e în primăvară,
Slăvind și munca și partidul,
Aducem sfînt omagiu celui care
Ne-a îndrumat spre culmi semețe gîndul.

MARILENA DUMITRU,
clasa a X-a A

PITEȘTI – prezent, trecut și viitor

Acum 20 de ani, cine descindea în Pitești mai putea vedea ceva din ceea ce era „Strada Mare", o aglomerare de prăvălii, clădiri ce purtau patina timpului. Orașul, însă, se grăbea la întîlnirea cu noua sa istorie.

Vechilor sale fabrici de butoaie, de textile, de încălțăminte, întreprinderii de poduri metalice și prefabricate din beton începeau să li se alăture unități „noi", moderne înglobînd ramuri de vîrf ale progresului tehnic.

Găvana „industriei ușoare", gara "construcției de mașini" au unitățile lor modeste de care am amintit, au făcut loc citadelei autoturismului românesc, marilor platforme ale industriei chimice, constructoare de mașini, industriei ușoare, alimentare ș.a.

Noua heraldică a Piteștiului reunește armonios pe stema sa această spectaculoasă devenire. Inima județului nostru, centrul său administrativ respiră din plin aerul tare al înnoirilor, industrializarea socialistă transformînd radimal destinele așezării ale oamenilor ei.

Centura industrială de azi a municipiului cu Combinatul Petrochimic, Combinatul de Articole Tehnice din Cauciuc, Întreprinderea de Autoturisme, Combinatul pentru Prelucrarea Lemnului, „Argeșeana", noua „Textilă", Întreprinderea de Reactori Nucleari Energetici (I.R.N.E.), Întreprinderea de Motoare Electrice au însemnat mii de locuri de muncă, meserii noi, reflexe fertile pe plan social. Au apărut astfel cartiere noi, Calea București, Craiovei, Trivale, Găvana I, II, III, Războieni, Banatului, Petrochimiștilor ; s-a construit mult, divers și într-o notă arhitecturală ce i-a dat așezării, altădată „pitită între dealuri, o nouă personalitate.

Peste 45 000 de apartamente se înregistrează în acest timp ; locuințe noi ce asigură vieții un confort sporit. „Orașul lalelelor" e cu adevărat o așezare pentru oameni. Ea îți întinde prietenește mîna încă de la porțile sale, edilii făcînd din acestea adevărate „cărți de vizită" ale spiritului gospodăresc, grijii pentru frumos, pentru verdele" public. Fiecare cartier e un mic orășel cu centrele sale de interes specific, centrul adunînd datele unei urbe semețe, optimiste, robuste, neuitînd totuși, la întîlnirea cu oamenii să ofere fiecăruia o floare. Se pot da cifre — este între-adevăr și o poezie a cifrelor ; se pot face comparații cu anii 50, 60, 70.

În orice domeniu s-ar face graficul, el ar arăta ascensiunea, dezvoltarea, progresul, saltul extraordinar de spectaculos. Dincolo de cifre însă rămîn oamenii, realizatorii noii istorii a Piteștiului, a noii lor vieți, eliberate de împovăratul complex provincial, cu tot ce însemna el într-un tîrg prăfuit. Victoria aceasta, cu care ne mîndrim astăzi, nu e numai a acestui colț de țară, este chiar a întregii țări. Ce era Argeșul nu mai devreme decît în anii 60 și ce este astăzi, cînd se situează ca putere industrială pe locul al treilea în țară ? O spune noua calitate a vieții noastre.

Fotografii de arhivă pot proba, peste timp, devenirea noastră. Unii dintre piteștenii mai vîrstnici sau nu prea poartă în suflet aceste fotografii la puncte de reper, la un memento. Arhiva aceasta sentimentală oferă argumente pentru generația tînără (a propos știați că populația școlară de azi e mai numeroasă decît întreaga populație a Piteștiului de odinioară ?) care trăiește, învață și crește în minunatele condiții de AZI, care nu știe cum a fost IERI. Saltul de la IERI la AZI a însemnat eforturi, muncă dăruită, încredere într-un ideal. Pentru județul Argeș a însemnat trecerea de la un județ agrar la un județ cu o industrie puternică, modernă, cu o agricultură în plină dezvoltare, cu o cultură și știință înfloritoare. Pentru Pitești, a însemnat, practic, renașterea unui oraș.

Ulmeanu SORIN,
clasa a XII-a A

Volute de odă

pentru

Liceul "Nicolae Bălcescu"

Liceu
cu
fruntea de aur
coronată cu laur !

Arnici și arcade
pe
inimi colonade ;
tomuri cu știință,
stoluri, stoluri de voință

Floarea ta în piatră
cu bujori de vatră
mi-a aprins în minte
torțe de cuvinte !

Amforă
cu
metaforă
pentru un concert :
Zidirea ta seculară —
boltă de vioară
cu
strunele în bănci
sub
arcușul de catedră
spre
urcușul
columnei
de
teoreme și armonie
pentru tine,
infinită
coloană
de
slăvită
România !

N. SPINEI

La un deceniu de la înființarea muzeului memorial

În 1976 a fost înființat Muzeul Memorial al Liceului „Nicolae Bălcescu" din Pitești, prestigios așezămînt de învățămînt și cultură.

La 120 de ani de la înființarea liceului și la un deceniu de activitate a Muzeului, evaluăm cîteva aspecte ale muncii desfășurate în scopul instruirii și educării patriotice a elevilor, în spiritul indicațiilor și orientărilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al P.C.R.

Zestrea materială, de care dispunea inițial Muzeul, a fost îmbogățită prin donațiile de lucrări din partea profesorilor și a fostilor elevi și a servit de imbold celor de la cursurile de zi și serale, stimulîndu-i întru cinstirea valorilor trecutului și pentru fundamentarea viitorului lor luminos.

Vizitatorii Muzeului — al căror număr a crescut an de an — meditează în fața valoroaselor exponate, opere ale personalităților de primă mărime ale vieții noastre social-politice și culturale. Consultîndu-le, uneori ca bibliografie în elaborarea unor lucrări, elevii își ridică permanent nivelul cunoștințelor obținute la orele de clasă. Amintim cîteva dintre ele : Operele secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care a vizitat liceul nostru în 1965, revista „Lupta de clasă" nr. 1, exemplar foarte rar, precum și lucrările științifice și literare distinse cu premii și medalii de aur la diferite expoziții universale ale unor profesori sau foști elevi, exponenți ai științei și culturii românești.

Expresie a gîndirii și sensibilității celor legați, într-un fel sau altul, de destinele Liceului „Nicolae Bălcescu", exponatele se constituie într-o mărturie elocventă despre unele momente ale dezvoltării culturale a zonei geografice argeșene.

Aceeași înaltă misiune o îndeplinesc și celelalte componente ale Muzeului : biblioteca, al cărei număr de volume a crescut, fondul documentar cu exemplare datînd din secolele al XVI-lea și al XVII-lea, colecția de tablouri (picturi în ulei), instrumentele muzicale construite de cunoscutul lutier Remus Macarie (pe una din viorile sale, existentă astăzi în Muzeul din Liveni — Dorohoi, a cîntat și marele maestru George Enescu), trofeele obținute la competițiile sportive, fonoteca etc.

Urmînd exemplul altor licee, ne propunem realizarea unei galerii cu busturile de bronz ale unor proeminente personalități și a unei plăci comemorative care să consemneze evenimentele din istoria liceului și numele directorilor.

Sperăm ca această propunere să devină o realitate în Muzeul Memorial.

În perspectiva continuei sale dezvoltări, se impune extinderea spațiului de care dispune în prezent.

Ne exprimăm convingerea că Muzeul Memorial se va dovedi în continuare, un mijloc necesar și o verigă principală a procesului de învățămînt.

Marin Manu BĂDESCU,
profesor pensionar,
fost elev al liceului

Imn

Necunoscuților eroi,
Ce n-au în cimitir o piatră,
S-ar cuveni să le clădim altor, mai des,
Pe brazda însingerată.

Din flori din vise
Și din lacrimi
Să-i întrupăm în sufletele noastre,
Să-i plîngem, împreună, c-au murit,
Și să-i chemăm de ziua lor, acasă !

Să plîngem împreună c-au murit
Atîtea zile sufocate-n fum,
Atîția sori întunecați în beznă
Și atîtea vise prefăcute-n scrum,
Și atîtea vorbe-n soarta lor eternă !

Să plîngem, să trezim căzuții vii,
Cînd se-mplinesc atîția ani de odihnă,
Să-i dezbrăcăm de haine de mumii,
Și să le dăm iar haine de lumină !

Și-n artificii defila-vor ei
În pas, în zbor de stele căzătoare,
Iar plînsul mamei — România Mare,
E jalea mioriticei dureri,
A mamei ce își caută feciorul,
Cu mii de ochi ca pana corbului,
Cu trupul frînt, de vîntul ce-i războiul.

Cîntat-vor și vor plînge,
Eroi, de la Oarba și Tatra,
Din lacrimi se va stringe dulce apă,
De care nu te vei mai sătura vreodată.

De mi te va îneca durerea,
Vei murmura și tu ca ei, deodată,
Și vei călca atunci de-ndată
Pasul victorios ce nu l-au apucat să-l bată.

Apleacă bine capul,
Ascultă bine versul
Și nu uita, că rima e-mpunsă de un glonț
Și nu uita, că virgula și sensul
Sînt scrise prin tranșee, cu singe p-un afet.
Semnate-s de o mînă,care mai trage, sec !

E slova voastră, necunoscuți eroi,
Pe care doar natura vă scrie într-o carte.
Ce fericiți puteți fi voi,
Că stați de veghe, libertății noastre !

PETRE REMUS CÎRSTEA,
clasa a X-a J

Elev cu care ne mîndrim

SUCIU LIVIU, elev în clasa a XI-a B, premiul al II-lea și selecționat în Lotul Olimpic în 1984, premiul al II-lea și selecționat în Lotul Olimpic în 1985, premiul I la faza republicană și premiul I al U.T.C., premiul I la Balcaniada de matematică în 1986 și selecționat în Lotul Olimpic.

Probleme.

1. Într-un triunghi oarecare ABC se cunosc lungimile a două laturi și lungimile segmentelor determinate de o înălțime pe una din acele laturi. Să se calculeze lungimea înălțimii și lungimea segmentului determinat de ortocentru și piciorul înălțimii.
2. Să se calculeze lungimea unei înălțimi a triunghiului oarecare ABC si lungimile laturilor triunghiului, cunoscîndu-se distanța de la ortocentru la piciorul înălțimii și lungimile segmentelor determinate de ea pe latura corespunzătoare.
3. Știind lungimea unei înălțimi a triunghiului oarecare ABC, distanța de la ortocentru la piciorul înălțimii și lungimea laturii corespunzătoare înălțimii, să se afle lungimile segmentelor determinate de înălțime pe acea latură.
4. Să se determine lungimea minimă a laturii $|BC|$ a unui triunghi oarecare ABC, știindu-se lungimea înălțimii $\|AD\|$ și distanța de la ortocentru la piciorul înălțimii.
5. În triunghiul oarecare ABC, lungimea laturii $\|BC\|$ este constantă. Să se determine poziția punctului D, $D \in |BC|$, astfel încît produsul dintre lungimea înălțimii $\|AD\|$ și distanța de la ortocentrul triunghiului la punctul D să fie maxim.

TOADER RODICA,
clasa a XII-a C

Teorema generalizată a înălțimii

Într-un triunghi oarecare ABC se construiesc înălțimile AD și BE. Notăm cu H ortocentrul triunghiului. Să se demonstreze că produsul dintre lungimea unei înălțimi și lungimea segmentului determinat de ortocentru și de piciorul înălțimii este egal cu produsul dintre lungimile segmentelor determinate de înălțime pe latura corespunzătoare ei.

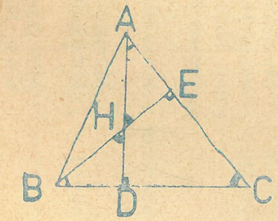

Ipotează: $\triangle ABC$ $AD \perp BC$, $BE \perp AC$, $|AD| \cap |BE| = \{H\}$

Concluzie: $\|AD\| \cdot \|HD\| = \|BD\| \cdot \|DC\|$

Demonstrație:

din ipotează: AD și BE înălțimi $\Rightarrow \hat{ADC} = \hat{AEB} \in 90°$

în triunghiul ADC $\hat{D} \equiv \hat{E} \Rightarrow$ EH antiparalelă cu AD $\Rightarrow$

$\Rightarrow \hat{AHE} \equiv \hat{ACD}$

unghiuri opuse la vîrf: $\hat{AHE} \equiv \hat{BHD}$

din tranzitivitate rezultă că: $\left.\begin{matrix} \hat{ACD} \equiv \hat{BHD} \\ \hat{BDH} \equiv \hat{ADC} \end{matrix}\right\} \Rightarrow$

$\Rightarrow \triangle ADC \sim \triangle BDH \Rightarrow \frac{\|AD\|}{\|BD\|} = \frac{\|DC\|}{\|HD\|}$

aplicînd proprietatea proporției obținem că:

$$\|AD\| \cdot \|HD\| = \|BD\| \cdot \|DC\|$$

q.e.d.

LICEUL DE MATEMATICĂ ȘI FIZICĂ
„NICOLAE BĂLCESCU" PITEȘTI

REZULTATELE LA CONCURSURILE ȘCOLARE — FAZA REPUBLICANĂ

Nr. crt.	Numele și prenumele	Clasa	Anul calendaristic	Obiectul	Premiul	Profesorul	Observații
1.	Răican Romulus	XI	1976	Limba și lit. română	premiu special	Spinei Nicolae	
2.	Fometescu Adrian	XII	1979	„	mențiune	„	
3.	Lăzărescu Dan	XII	1979	„	„	„	
4.	Rizoiu Andrei	XII	1981	„	„	„	
5.	Bozan Crenguța	IX	1984	„	„	Fulgeanu Constantin	
6.	Eremia Luminița	X	1984	„	premiu special	Nicolaescu Irina	
7.	Niță Daniela	X	1985	„	„	Popa Constanța	
8.	Eremia Luminița	XI	1985	„	„	Săvulescu Nicoleta	
9.	Bănică Cristina	IX	1985	„	mențiune	Pîrvan Luiza	Mențiune la Sesiunea națională de referate și comunicări științifice.
10.	Vlad Amalia	IX	1986	„	premiu special	Fulgeanu Constantin	
11.	Novac Fevronia	XI	1986	„	„	Pîrvan Luiza	
12.	Lungulescu Bogdan	X	1965	Matematică	premiul I	Minasian Eugenia	Premiul Gazet. matem.
		XI	1966	„	premiul III		Olimpiada Intern. de la Sofia.
13	Mînduțeanu Dan	IX	1968	„	premii și mențiuni	Minasian Eduard	
14.	Cioc Marian	X	1968	„		Mihalașcu Dumitru	
15.	Mînduțeanu George	XI	1968	„		Minasian Eduard	
16.	Geaglă Adrian	IX	1978	„		Voica Nicolae	A fost evidențiat la faza pe țară.
17.	Vîjîitu Marian	X	1978	„		Tudose Mihaela	A fost evidențiat la faza pe țară.
18.	Geaglă Adrian	X	1979	„	premiu special al U.T.C.	Voica Nicolae	
19.	Deaconu Laurențiu	X	1979	„		Minasian Eduard	Selecționat în lotul R.S.R.
20.	Deaconu Laurențiu	XII	1981	„	mențiune	Minasian Eduard	Participare la lotul olimpic internațional.
21.	Vîjîitu Viorel	XII	1981	„	„	Minasian Eduard	
22.	Teianu Bogdan	XI	1982	„	„	Voica Nicolae	Participare lot olimpic internațional.
23.	Teianu Bogdan	XI	1983	„	„	Voica Nicolae	
24.	Popescu Ovidiu	IX	1983	„	„	Minasian Eduard	

Nr. crt.	Numele și prenumele	Clasa	Anul calendarist.	Obiectul	Premiul	Profesorul	Observații
25.	Teianu Bogdan	XII	1984	„	„	Voica Nicolae	Participare lot olimpic.
26.	Suciu Liviu	IX	1984	„	premiul II	Alexe Ștefan	Premiul C.C. al U.T.C. ; media 9,75.
27.	Stoian Liviu	X	1984	„	mențiune	Vlădoreanu Cornel	
28.	Simache Gruia	X	1984	„	„	Vlădoreanu Cornel	Premiul S.S.M. ; media 9.
29.	Popescu Ovidiu	X	1984	„	„	Minasian Eduard	
30.	Suciu Liviu	IX	1984	„		Alexe Ștefan	Selecționat în lotul olimpic.
31.	Teianu Bogdan	XII	1984	„	premiul special	Voica Nicolae	Selecționat în lotul olimpic.
32.	Suciu Liviu	X	1985	„	premiul II	Alexe Ștefan	Participare lotul olimpic.
33.	Popescu Ovidiu	XI	1985	„	mențiune	Minasian Eduard	
34.	Suciu Liviu	XI	1986	„	premiul I la balcaniadă	Alexe Ștefan	Premiul U.T.C. + particip. la lotul olimpic.
35.	Teodorescu Titus	IX	1986	„	premiul II	Voica Nicolae	
36.	Budan Octavian	XI	1968	Fizică	mențiune	Voica Nicolae	
37.	Anghel Vinicius	IX	1971	„	„	Pricolici Ion	
38.	Trache Liviu	XII	1971	„	premiul III	Pricolici Ion	
39.	Sever Bucur	XI	1971	„	mențiune	Pricolici Ion	
40.	Andronache Constantin	XII	1976	„	„	Pricolici Ion	
41.	Rădulescu Raul	XI	1980	„	„	Pricolici Ion	
42.	Chirca Sorin Dan	XI	1980	„	„	Pricolici Ion	
43.	Nedelescu Marian	XI	1980	„	„	Pricolici Ion	
44.	Rădulescu Raul	XII	1981	„	„	Pricolici Ion	Premiul al II-lea la Olimpiada Internațională.
45.	Guță Petrișor	IX	1982	„	„	Alexe Elena	
46.	Chiroiu Lucian	XII	1984	„	„	Pricolici Ion	Selecționat în lotul olimpic de fizică.
47.	Boborodea Adrian	IX	1985	„	„	Davidescu Dan	
48.	Diaconu Cristinel	XI	1985	„	mențiune premiul special	Alexe Elena	
49.	Popescu Simona	XI	1986	„	mențiune	Pricolici Ion	
50.	Diaconu Cristinel	XII	1986		mențiune premiul special	Alexe Elena	
51.	Puiu I. Dorel-Marius	IX	1985	Chimie	mențiune	Stana Florin	
52.	Simion Sorin	XI	1979	Biologie	„	Nicolae Maria	
53.	Simion Sorin	XII	1980	„	„	Nicolae Maria	
54.	Vasilescu Sorin	XII	1983	„	„	Nicolae Maria	
55.	Răducu Tiberiu	X	1984	Istorie	„	Smaranda Alexandru	
56.	Bărbulescu Dan	IX	1984	„	„	Smaranda Alexandru	

Nr. crt.	Numele și prenumele	Clasa	Anul calendarist.	Obiectul	Premiul	Profesorul	Observații
57.	Vlad Dan Laurențiu	XII	1985	„	premiul I	Mareș Ileana	Particip. la sesiunea națională de com. șt., felicitări pt. originalitate.
58.	Ciolcă Marilena	IX	1986	„	premiul special	Stănoiu Liana	
59.	Grigore Daniela	XI	1986	Ec. polit.	„	Stroe Constantin	
60.	Mărtoiu Daniela-Costiana	X	1985	Geografie	mențiune	Iliescu Lucian	
61.	Sîrbu Georgeta-Adela	X	1985	„	„	Iliescu Lucian	
62.	Mărgăritescu Mihaela	XII	1985	Geografie	mențiune	Iliescu Lucian	
63.	Colhon Călin	IX	1983	Lb. germană	„	Göttfert Johan	
64.	Săceanu Sorina	X	1966	Teatru amatori			Laureată a celui de-al IV-lea Festival bienal de teatru „I.L. Caragiale".
65.	Orchestră și muzică Folk		1976		premiul I	Istrătescu Steluța	„Cîntarea României"
66.	Orchestră și muzică Folk		1977		„	Istrătescu Steluța	„Cîntarea României"
67.	Dans modern		1979		„	Istrătescu Steluța	„Cîntarea României"
68.	Muzică Folk		1980		„	Istrătescu Steluța	
69.	Spectacolul „Regula Jocului"		1981		„	Istrătescu Steluța	„Cîntarea României" pentru scenariu original și interpretare.
70.	Dansul Rachetelor		1981		„	Istrătescu Steluța	La „Cîntarea României".
71.	Dans modern		1984		„	Istrătescu Steluța	La „Cîntarea României".
72.	Miclăuș Miruna		1984	Solist de muzică cultă	premiul II	Istrătescu Steluța	La „Cîntarea României".
73.	Fieroiu Petre		1959	Gimnastică	locul II		Campionatul republican juniori.
74.	Marinescu Șerban		1960	Greut. 14,45 m	locul I		Campionatul republican copii, campion național.
75.	Papaianopol Dan		1961	Triplu salt 13,64 m	locul I		Vicecampion național.
76.	Echipa de baschet a liceului		1963	locul II			Campionat. republican școlar,
77.	Tivig Silvia		1964	Gimnastică bîrnă	locul I		Campion național.
78.	Teodorescu Ion		1964	Gimnastică			Fost component al echipei naționale de tineret.
79.	Ioneci Cezar		1964	Baschet			Campion național.
80.	Corbu Carol		1965	Triplu salt 14,75 m.	locul I		Component al lotului de tineret. Campion național.
81.	Vasilovici Nicolae		1967	300 m.p. 37.6	locul III		Campionatul republican școlar.

Nr. crt.	Numele și prenumele	Clasa	Anul calendarist.	Obiectul	Premiul	Profesorul	Observații
82.	Vasilovici Nicolae		1967	1000 m.pl. 2.39.5	locul II		La Campionatul republican școlar.
83.	Echipa de baschet a liceului		1968		locul II		La Campionatul republican școlar.
84.	Echipa liceului la gimnastică ansamblu		1968		locul I		La Campionatul republican școlar.
85.	Predescu Gheorghe		1968	Gimnastică paralele	locul I		Campion național, la Campion. republ. juniori.
86.	Predescu Gheorghe		1968	Gimnastică individual compus	locul I		Campion național, la Campion. republ. juniori.
87.	Predescu Gheorghe		1969	sărituri			Vicecampion național.
88.	Predescu Gheorghe		1970	Gimnastică individual compus	locul III		Campionatul republ. juniori.
89.	Predescu Gheorghe		1970	Gimnastică cal.			Campionatul republ. juniori.
90.	Predescu Gheorghe		1970	Paralele	locul III		Campionatul republ. jun.
91.	Predescu Gheorghe		1970	Gimnastică ind. compus	locul II		Campionatul R.S.R. — licee.
92.	Predescu Gheorghe		1971	Gimnastică sol	locul I		
93.	Echipa liceului la baschet		1971		locul VII		La Campion. R.S.R. juniori.
94.	Echipa de șah (Nenciulescu Pușcașu V., Rotaru Ion)		1973	Șah	locul I		La Campionatul R.S.R. de șah.
95.	Săndulescu Constantin		1973	Box - juniori	locul I		La Campionatul R.S.R. — juniori. Cupa Tineretului.
96.	Ghinescu Pandele		1974	1500 m.pl. 4 : 11.7	locul III		
97.	Ghinescu Pandele		1974	Cros - juniori	locul I		Cupa Tineretului, Vicecampion național.
98.	Ghinescu Pandele		1976	Cros	locul III		Cupa Tineretului.
99.	Constantinescu Horia		1976	1500 m.pl. 4 : 11.9	locul IV		Cupa Tineretului.
100.	Popescu Ilie		1977	Triplu salt 13,98 m.	locul II		La campionatele școlare. Cluburi sportive. Cupa U.T.C.
101.	Enache Constantin		1977	Tenis de cîmp	locul II		La campionat. naționale șc.
102.	Popescu Ilie		1978	Triplu salt 14,50	locul IV		

Nr. crt.	Numele și prenumele	Clasa	Anul calendaristic.	Obiectul	Premiul	Profesorul	Observații
103.	Ghiață Viorel		1978	100 m.pl. 11.3	locul II		La campionat. național de atletism.
104.	Popescu Ilie		1978	Triplu salt 14.48 m.	locul IV		La campionat. R.S.R. — juniori.
105.	Echipa de baschet a liceului		1981		locul III Cupa U.T.C.		Etapa pe zonă.
106.	Echipa de baschet a liceului		1982		locul I, cupa U.T.C.		Etapa pe zonă.
107.	Nicoară Mădălina		1985	Șah	locul II		La Campionat. mondiale de juniori.
108.	Marinescu Dana		1985	Volei	locul I		Membră a lotului național juniori.
109.	Ivan Ionuț		1985	Handbal	locul I		Lotul R.S.R. — juniori.
110.	Porosnicu Eduard		1985	Aeromodele	locul I		Campionatul Național.
111.	Porosnicu Gabriel		1985	Aeromodele	locul I zonă		Campionatul Național.

La educație fizică și sport, rezultatele s-au obținut sub îndrumarea profesorilor : Vorovenci Ion, Luca Constantin, Dan Gheorghe, Ilie Gheorghe, Corciu Cornel.

Coordonatorul lucrării :

Prof. Constantin Fulgeanu

Tiparul : Tipografia „Argeș" Pitești, c-da 14107/1986

Tiraj 1 000 ex.